

DUMNEZEUL IUBIRII

Text de memorat: Ier. 31, 3: "Domnul mi Se arată de departe: ,Te iubesc cu o iubire veșnică; de aceea îți păstrez bunătatea Mea!

Duminica

1 . Gen. 2, 23: ²³Și omul a zis: "Iată în sfârșit aceea care este os din oasele mele și carne din carnea mea! Ea se va numi, femeie, pentru că a fost luată din om."

2 . Gen. 2, 21-25: ²¹Atunci Domnul Dumnezeu a trimis un somn adânc peste om, și omul a adormit; Domnul Dumnezeu a luat una din coastele lui și a închis carnea la locul ei.

²²Din coasta pe care o luase din om, Domnul Dumnezeu a făcut o femeie și a adus-o la om.

²³Și omul a zis: "Iată în sfârșit aceea care este os din oasele mele și carne din carnea mea! Ea se va numi, femeie, pentru că a fost luată din om."

²⁴De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevasta sa, și se vor face un singur trup.

²⁵Omul și nevasta lui erau amândoi goi, și nu le era rușine.

Luni

3 . Gen. 16:

¹Sarai, nevasta lui Avram, nu-i născuse deloc copii. Ea avea o roabă egipteancă numită Agar.

²Și Sarai a zis lui Avram: "Iată, Domnul m-a făcut stearpă; intră, te rog, la roaba mea; poate că voi avea copii de la ea." Avram a ascultat cele spuse de Sarai.

³Atunci Sarai, nevasta lui Avram, a luat pe Egipteanca Agar, roaba ei, și a dat-o de nevastă bărbatului său Avram, după ce Avram locuise ca străin zece ani în țara Canaan.

⁴El a intrat la Agar, și ea a rămas însărcinată. Când s-a văzut ea însărcinată, a privit cu dispreț pe stăpâna sa.

⁵Și Sarai a zis lui Avram: "Asupra ta să cadă batjocura aceasta, care mi se face! Eu însumi ți-am dat în brațe pe roaba mea; și ea, când a văzut că a rămas însărcinată, m-a privit cu dispreț. Să judece Domnul între mine și tine!"

⁶Avram a răspuns Saraiei: "Iată, roaba ta este în mâna ta; fă-i ce-ți place!" Atunci Sarai s-a purtat rău cu ea; și Agar a fugit de ea.

⁷Îngerul Domnului a găsit-o lângă un izvor de apă în pustie, și anume lângă izvorul care este pe drumul ce duce la Șur.

⁸El a zis: "Agar, roaba Saraiei, de unde vii, și unde te duci?" Ea a răspuns: "Fug de stăpâna mea Sarai."

⁹Îngerul Domnului i-a zis: "Întoarce-te la stăpâna ta, și supune-te sub mâna ei."

¹⁰Îngerul Domnului i-a zis: "Îți voi înmulți foarte mult sămânța, și ea va fi atât de multă la număr, că nu va putea fi numărată."

¹¹Îngerul Domnului i-a zis: "Iată, acum ești însărcinată, și vei naște un fiu, căruia îi vei pune numele Ismael; căci Domnul a auzit mâhnirea ta.

¹²El va fi ca un măgar sălbatic printre oameni; mâna lui va fi împotriva tuturor oamenilor, și mâna tuturor oamenilor va fi împotriva lui; și va locui în fața tuturor fraților lui."

¹³Ea a numit Numele Domnului care-i vorbise: "Tu ești Dumnezeu care mă vezi!" Căci a zis ea: "Cu adevărat, am văzut aici spatele Celui ce m-a văzut!"

¹⁴De aceea fântâna aceea s-a numit "Fântâna Celui viu care mă vede"; ea este între Cades și Bared.

¹⁵Agar a născut lui Avram un fiu; și Avram a pus fiului, pe care i l-a născut Agar, numele Ismael.

¹⁶Avram era de optzeci și șase de ani, când i-a născut Agar pe Ismael.

Gen 24: ¹Avraam era bătrân, înaintat în vârstă; și Domnul binecuvântase pe Avraam în orice lucru.

²Avraam a zis celui mai bătrân rob din casa lui, care era îngrijitorul tuturor averilor lui: "Pune-ți te rog,

mâna sub coapsa mea;

³Și te voi pune să juri, pe Domnul, Dumnezeul cerului și Dumnezeul pământului, că nu vei lua fiului meu o nevastă dintre fetele Canaaniților, în mijlocul cărora locuiesc,

⁴ci te vei duce în țara și la rudele mele să iei nevastă fiului meu Isaac."

⁵Robul i-a răspuns: "Poate că femeia n-are să vrea să mă urmeze în țara aceasta; va trebui să duc oare pe fiul tău în țara de unde ai ieșit tu?"

⁶Avraam i-a zis: "Să nu care cumva să duci pe fiul meu acolo!

⁷Domnul, Dumnezeul cerului, care m-a scos din casa tatălui meu și din patria mea, care mi-a vorbit și mi-a jurat, zicând: "Seminței tale voi da țara aceasta", va trimite pe Îngerul Său înaintea ta; și de acolo vei lua o nevastă fiului meu.

⁸Dacă femeia nu va vrea să te urmeze, vei fi dezlegat de jurământul acesta, pe care te pun să-l faci. Cu nici un chip să nu duci însă acolo pe fiul meu."

⁹Robul și-a pus mâna sub coapsa stăpânului său Avraam, și i-a jurat că are să păzească aceste lucruri.

¹⁰Robul a luat zece cămile dintre cămilele stăpânului său, și a plecat, având cu el toate lucrurile de preț ale stăpânului său. S-a sculat, și a plecat în Mesopotamia, în cetatea lui Nahor.

¹¹A lăsat cămilele să se odihnească, în genunchi, afară din cetate, lângă o fântână. Era seara, pe vremea când ies femeile să scoată apă.

¹²Și a zis: "Doamne, Dumnezeul stăpânului meu Avraam! Te rog, dă-mi izbândă astăzi, și îndură-Te de stăpânul meu Avraam.

¹³Iată, stau lângă izvorul acesta de apă, și fetele oamenilor din cetate vin să scoată apă.

¹⁴Fă ca fata căreia îi voi zice: "Pleacă-ți vadra, te rog, ca să beau", și care va răspunde: "Bea, și am să dau de băut și cămилелor tale", să fie aceea, pe care ai rânduit-o Tu pentru robul Tău Isaac! Și prin aceasta voi cunoaște că Te-ai îndurat de stăpânul meu."

¹⁵Nu sfârșise el încă de vorbit, și-a ieșit, cu vadra pe umăr, Rebeca, fata lui Betuel, fiul Milcăi, nevasta lui Nahor, fratele lui Avraam.

¹⁶Fata era foarte frumoasă; era fecioară, și nici un bărbat n-avusese legături cu ea. Ea s-a pogorât la izvor, și-a umplut vadra și s-a suit iarăși.

¹⁷Robul a alergat înaintea ei, și a zis: "Dă-mi, te rog, să beau puțină apă din vadra ta."

¹⁸"Bea, domnul meu", a răspuns ea. Și s-a grăbit de a plecat vadra pe mână, și i-a dat să bea.

¹⁹După ce i-a dat și a băut de s-a săturat, a zis: "Am să scot apă și pentru cămilele tale, până vor bea și se vor sătura."

²⁰A vărsat în grabă vadra în adăpătoare, și a alergat iarăși la fântână ca să scoată apă; și a scos pentru toate cămilele lui.

²¹Omul o privea cu mirare și fără să zică nimic, ca să vadă dacă Domnul a făcut să-i izbutească sau nu călătoria.

²²Când s-au săturat cămilele de băut, omul a luat o verigă de aur, de greutatea unei jumătăți de siclu și două brățări, grele de zece sicli de aur.

²³Și a zis: "A cui fată ești? Spune-mi, te rog. Este loc pentru noi în casa tatălui tău, ca să rămânem peste noapte?"

²⁴Ea a răspuns: "Eu sunt fata lui Betuel, fiul Milcăi și al lui Nahor."

²⁵Și i-a zis mai departe: "Avem paie și nutreț din belșug, și este și loc de găzduit peste noapte."

²⁶Atunci omul a plecat capul, și s-a aruncat cu fața la pământ înaintea Domnului,

²⁷zicând: "Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul stăpânului meu Avraam, care n-a părăsit îndurarea și credințioșia Lui față de stăpânul meu! Domnul m-a îndreptat în casa fraților stăpânului meu."

²⁸Fata a alergat și a istorisit mamei sale acasă cele întâmplate.

²⁹Rebeca avea un frate, numit Laban. Și Laban a alergat afară la omul acela, la izvor.

³⁰Văzuse veriga și brățările în mâinile surorii sale, și auzise pe sora sa Rebeca spunând: "Așa mi-a vorbit omul acela." A venit dar la omul acela, care stătea lângă cămile la izvor,

³¹și a zis: "Vino, binecuvântatul Domnului! Pentru ce stai afară? Am pregătit casa, și am pregătit un loc pentru cămile."

³²Omul a intrat în casă. Laban a pus să descarce cămilele, a dat paie și nutreț cămилелor și a adus apă pentru spălat picioarele omului aceluia și ale oamenilor care erau cu el.

³³Apoi, i-a dat să mănânce. Dar el a zis: "Nu mănânc până nu voi spune ce am de spus." "Vorbește!" a zis Laban.

³⁴Atunci el a zis: "Eu sunt robul lui Avraam.

³⁵Domnul a umplut de binecuvântări pe stăpânul meu, care a ajuns la mare propășire. I-a dat oi și boi,

argint și aur, robi și roabe, cămile și măgari.

³⁶Sara, nevasta stăpânului meu, a născut, la bătrânețe, un fiu stăpânului meu; și lui i-a dat el tot ce are.

³⁷Stăpânul meu m-a pus să jur, și a zis: "Să nu iei fiului meu o nevestă dintre fetele Canaaniților, în țara cărora locuiesc;

³⁸ci să te duci în casa tatălui meu și la rudele mele, ca de-acolo să iei nevestă fiului meu."

³⁹Eu am zis stăpânului meu: "Poate că femeia n-are să vrea să mă urmeze."

⁴⁰Și el mi-a răspuns: "Domnul, înaintea căruia umblu, va trimite pe Îngerul Său cu tine, și-ți va da izbândă în călătorie, și vei lua fiului meu o nevestă din rudele și din casa tatălui meu.

⁴¹Vei fi dezlegat de jurământul pe care mi-l faci, dacă te vei duce la rudele mele; și dacă nu ți-o vor da, vei fi dezlegat de jurământul pe care mi-l faci."

⁴²Eu am ajuns azi la izvor, și am zis: "Doamne, Dumnezeul stăpânului meu Avraam, dacă binevoiești să-mi dai izbândă în călătoria pe care o fac,

⁴³iată, eu stau la izvorul de apă, și fata care va ieși să scoată apă, și căreia îi voi zice: "Dă-mi, te rog, să beau puțină apă din vadra ta",

⁴⁴și care îmi va răspunde: "Bea tu însuși, și voi da de băut și cămilelor tale", fata aceea să fie nevasta pe care a rânduit-o Domnul pentru fiul stăpânului meu!"

⁴⁵Înainte de a sfârși de vorbit în inima mea, iată că a ieșit Rebeca, cu vadra pe umăr, s-a coborât la izvor, și a scos apă. Eu i-am zis: "Dă-mi să beau, te rog."

⁴⁶Ea s-a grăbit, și-a plecat vadra deasupra umărului, și a zis: "Bea, și voi da de băut și cămilelor tale." Am băut, și a dat de băut și cămilelor mele.

⁴⁷Eu am întrebat-o, și am zis: "A cui fată ești?" Ea a răspuns: "Sunt fata lui Betuel, fiul lui Nahor și al Milcâi." I-am pus veriga în nas, și brățările la mâini.

⁴⁸Apoi am plecat capul, m-am aruncat cu fața la pământ înaintea Domnului, și am binecuvântat pe Domnul, Dumnezeul stăpânului meu Avraam, că m-a călăuzit pe calea cea dreaptă, ca să iau pe fata fratelui stăpânului meu pentru fiul lui.

⁴⁹Acum, dacă voiți să arătați bunăvoință și credincioșie față de stăpânul meu, spuneți-mi; dacă nu, spuneți-mi iarăși, ca să mă îndrept la dreapta sau la stânga."

⁵⁰Laban și Betuel, drept răspuns, au zis: "De la Domnul vine lucrul acesta; noi nu-ți mai putem spune nici rău nici bine.

⁵¹Iată, Rebeca este înaintea ta; ia-o și du-te, ca să fie nevasta fiului stăpânului tău, cum a spus Domnul."

⁵²Când a auzit robul lui Avraam cuvintele lor, s-a aruncat cu fața la pământ înaintea Domnului.

⁵³Și robul a scos scule de argint, scule de aur, și îmbrăcăminte, pe care le-a dat Rebecii; a dat de asemenea daruri bogate fratelui său și mamei sale.

⁵⁴După aceea, au mâncat și au băut, el și oamenii care erau împreună cu el și s-au culcat. Dimineța când s-au sculat, robul a zis: "Lăsați-mă să mă întorc la stăpânul meu."

⁵⁵Fratele și mama fetei au zis: "Fata să mai rămână câțva timp cu noi, măcar vreo zece zile: pe urmă, poate să plece."

⁵⁶El le-a răspuns: "Nu mă opriți, fiindcă Domnul mi-a dat izbândă în călătoria mea; lăsați-mă să plec, și să mă duc la stăpânul meu."

⁵⁷Atunci ei au răspuns: "Să chemăm pe fată, și s-o întrebăm."

⁵⁸Au chemat dar pe Rebeca, și i-au zis: "Vrei să te duci cu omul acesta?" "Da, vreau", a răspuns ea.

⁵⁹Și au lăsat pe sora lor Rebeca să plece cu doica ei, cu robul lui Avraam și cu oamenii lui.

⁶⁰Au binecuvântat pe Rebeca, și i-au zis: "O, sora noastră, să ajungi mama a mii de zeci de mii, și sămânța ta să stăpânească cetățile vrăjmașilor săi!"

⁶¹Rebeca s-a sculat, împreună cu slujnicele ei, au încălecat pe cămile, și au urmat pe omul acela. Robul a luat pe Rebeca, și a plecat.

⁶²Isaac se întorsese de la fântâna "Lahai-Roi", căci locuia în țara de miazăzi.

⁶³Într-o seară, când Isaac ieșise să cugete în taină pe câmp, a ridicat ochii, și s-a uitat; și iată că veneau niște cămile.

⁶⁴Rebeca a ridicat și ea ochii, a văzut pe Isaac, și s-a dat jos de pe cămilă.

Gen 29: Iacov a pornit la drum, și s-a dus în țara celor ce locuiesc la Răsărit.

¹S-a uitat înainte, și iată că pe câmp era o fântână; și lângă ea erau trei turme de oi, care se odihneau; căci la fântâna aceasta obișnuiau ciobanii să-și adape turmele. Și piatra de pe gura fântânii era mare.

²Toate turmele se strângeau acolo; ciobanii prăvăleau piatra de pe gura fântânii, adăpau turmele, și apoi puneau piatra iarăși la loc pe gura fântânii.

³Iacov a zis păstorilor: "Fraților, de unde sunteți?" "Din Haran", au răspuns ei.

⁵El le-a zis: "Cunoașteți pe Laban, fiul lui Nahor?" "Îl cunoaștem", i-au răspuns ei.

⁶El le-a zis: "Este sănătos?" "Sănătos", au răspuns ei. Și tocmai atunci venea Rahela, fata lui, cu oile.

⁷El a zis: "Iată, soarele este încă sus, și-i prea devreme ca să strângeți vitele: adăpați oile, apoi duceți-vă și pășteți-le iarăși."

⁸Ei au răspuns: "Nu putem, până nu se vor strânge toate turmele; atunci se prăvălește piatra de pe gura fântânii, și vom adăpa oile."

⁹Pe când le vorbea el încă, vine Rahela cu oile tatălui său; căci ea le păzea.

¹⁰Când a văzut Iacov pe Rahela, fata lui Laban, fratele mamei sale, și turma lui Laban, fratele mamei sale, s-a apropiat, a prăvălit piatra de pe gura fântânii, și a adăpat turma lui Laban, fratele mamei sale.

¹¹Apoi Iacov a sărutat pe Rahela, și a început să plângă tare.

¹²Iacov a spus Rahelei că este rudă cu tatăl ei, că este fiul Rebecii. Și ea a dat fuga de a spus tatălui său.

¹³Cum a auzit Laban de Iacov, fiul surorii sale, i-a alergat înainte, l-a îmbrățișat, l-a sărutat, și l-a adus în casă. Iacov a istorisit lui Laban toate cele întâmplate.

¹⁴Și Laban i-a zis: "Cu adevărat, tu ești os din oasele mele, și carne din carnea mea!" Iacov a stat la Laban o lună.

¹⁵Apoi Laban a zis lui Iacov: "Fiindcă ești rudă cu mine, să-mi slujești oare degeaba? Spune-mi ce simbrie vrei?"

¹⁶Laban însă avea două fete: cea mai mare se numea Lea, și cea mai mică Rahela.

¹⁷Lea avea ochii slabi; dar Rahela era frumoasă la statură și mândră la față.

¹⁸Iacov iubea pe Rahela, și a zis: "Îți voi sluji șapte ani pentru Rahela, fata ta cea mai mică."

¹⁹Și Laban a răspuns: "Mai bine să ți-o dau ție, decât s-o dau altuia. Rămâi la mine!"

²⁰Astfel Iacov a slujit șapte ani pentru Rahela; și anii aceștia i s-au părut ca vreo câteva zile, pentru că o iubea.

²¹În urmă Iacov a zis lui Laban: "Dă-mi nevasta, căci mi s-a împlinit sorocul, ca să intru la ea."

²²Laban a adunat pe toți oamenii locului și a făcut un ospăț.

²³Seara, a luat pe fiica sa Lea, și a adus-o la Iacov, care s-a culcat cu ea.

²⁴Și Laban a dat ca roabă fetei sale Lea pe roaba sa Zilpa.

²⁵A doua zi dimineață, iată că era Lea. Atunci Iacov a zis lui Laban: "Ce mi-ai făcut? Nu ți-am slujit oare pentru Rahela? Pentru ce m-ai înșelat?"

²⁶Laban a răspuns: "În locul acesta nu-i obicei să se dea cea mai tânără înaintea celei mai mari.

²⁷Isprăvește săptămâna cu aceasta, și-ți vom da și pe cealaltă pentru slujba, pe care o vei mai face la mine alți șapte ani."

²⁸Iacov a făcut așa, și a isprăvit săptămâna cu Lea; apoi Laban i-a dat de nevastă pe fiica sa Rahela.

²⁹Și Laban a dat ca roabă fetei sale Rahela, pe roaba sa Bilha.

³⁰Iacov a intrat și la Rahela, pe care o iubea mai mult decât pe Lea; și a mai slujit la Laban alți șapte ani.

³¹Domnul a văzut că Lea nu era iubită; și a făcut-o să aibă copii, pe când Rahela era stearpă.

³²Lea a rămas însărcinată, și a născut un fiu, căruia i-a pus numele Ruben (Vedeți fiu); "căci", a zis ea, "Domnul a văzut mâhnirea mea, și acum bărbatul meu are să mă iubească negreșit."

³³A rămas iarăși însărcinată, și a născut un fiu; și a zis: "Domnul a auzit că nu eram iubită, și mi-a dat și pe acesta." De aceea, i-a pus numele Simeon (Ascultare).

³⁴Iar a rămas însărcinată, și a născut un fiu; și a zis: "De data aceasta, bărbatul meu se va alipi de mine, căci i-am născut trei fii." De aceea i-a pus numele Levi (Alipire).

³⁵A rămas iarăși însărcinată, și a născut un fiu; și a zis: "De data aceasta, voi lăuda pe Domnul." De aceea i-a pus numele Iuda (Lăudat fie Domnul). Și a încetat să mai nască.

Marti

4 . Ex. 20, 5: Să nu te închini înaintea lor, și să nu le slujești; căci Eu, Domnul, Dumnezeuul tău, sunt un Dumnezeu gelos, care pedepesc nelegiuirea părinților în copii până la al treilea și la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc,

5 . Is. 43, 4: De aceea, pentru că ai preț în ochii Mei, pentru că ești prețuit și te iubesc, dau oameni pentru tine, și popoare pentru viața ta.

Is. 62, 5: Cum se unește un tânăr cu o fecioară, așa se vor uni fiii tăi cu tine; și cum se bucură mirele de mireasa lui, așa se va bucura Dumnezeuul tău de tine."

Ier. 31, 3: "Domnul mi Se arată de departe: ,Te iubesc cu o iubire veșnică; de aceea îți păstrez bunătatea Mea!

Apoc. 21, 9: "Apoi unul din cei șapte îngeri, care țineau cele șapte potire, pline cu cele din urmă șapte urgii, a venit și a vorbit cu mine, și mi-a zis: "Vino să-ți arăt mireasa, nevasta Mielului!"

Miercuri

6 . Cantarea Cantarilor

Joi

7 . Ioan 2, 1-11: A treia zi s-a făcut o nuntă în Cana din Galilea. Mama lui Isus era acolo.

Și la nuntă a fost chemat și Isus cu ucenicii Lui.

Când s-a isprăvit vinul, mama lui Isus l-a zis: "Nu mai au vin."

Isus i-a răspuns: "Femeie, ce am a face Eu cu tine? Nu Mi-a venit încă ceasul."

Mama lui a zis slugilor: "Să faceți orice vă va zice".

Și acolo erau șase vase de piatră, puse după obiceiul de curățire al Iudeilor; și în fiecare vas încăpeau câte două sau trei vedre.

Isus le-a zis: "Umpleți vasele acestea cu apă". Și le-au umplut până sus.

"Scoateți acum", le-a zis El, și "aduceți nunului." Și i-au adus:

Nunul, după ce a gustat apa făcută vin, - el nu știa de unde vine vinul acesta (slugile însă, care scosese apă, știa); - a chemat pe mire,

și i-a zis: "Orice om pune la masă întâi vinul cel bun; și, după ce oamenii au băut bine, atunci pune pe cel mai puțin bun; dar tu ai ținut vinul cel bun până acum."

Acest început al semnelor Lui l-a făcut Isus în Cana din Galilea. El Și-a arătat slava Sa, și ucenicii Lui au crezut în El.